Droga wiary – uczynki wiary

Prawdziwa wiara oznacza niezachwiane zaufanie do Chrystusa i do Jego Słowa. (Kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony. 1 Piotra 2:6)

„Wiara więc jest ze słuchania, a słuchanie – przez słowo Boże" (Rzymian 10:17). Muszę spotkać się z Panem Jezusem, *usłyszeć, zrozumieć i zaufać Jemu, a tym samym Jego słowom.* (A posiany na dobrej ziemi to ten, który słucha słowa i rozumie je. Mateusza 13:23)

Musimy zrozumieć, że wszystkie słowa i przykazania księgi Nowego Przymierza są obowiązkowe, a nie dobrowolne. *Wiara jest powołana do działania*, czyli – innymi słowy – do strzeżenia Słowa Chrystusa. (Dałem im słowa, które mi dałeś. Oni je przyjęli… „i *zachowali* twoje słowo". Jana 17:8, 6)

„A po tym poznajemy, że *go znamy*, jeśli przestrzegamy jego przykazań. Kto mówi: *Znam go*, a nie przestrzega jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy" (1 Jana 2:3–4).

Słowa Pana, które znajdujemy w Ewangelii, nie są zbiorem tekstów po to, byśmy byli lepiej poinformowani, lecz są naukami i przykazaniami, które wprawią naszą wiarę w działanie i wystawią ją na próbę. Na przykład: „Lecz ja wam mówię: Nie sprzeciwiajcie się złemu, ale jeśli ktoś uderzy cię w prawy policzek, nadstaw mu i drugi" (Mateusza 5:39).

Ofiara krzyża na nic nam się nie przyda, jeśli nie będziemy zważać na treść księgi Nowego Przymierza, która w istocie jest Słowem Chrystusa. (Kto mną gardzi i nie przyjmuje moich słów, ma swego sędziego: słowo, które głosiłem, ono będzie go sądzić w dniu ostatecznym. Jana 12:48)

Nasza część: W tym przymierzu zawartym między Bogiem a człowiekiem wiara *musi współdziałać z uczynkami.* Bóg nie może działać z martwą wiarą. (Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, *ale wiara, która działa przez miłość.* Galacjan 5:6; zniewalamy wszelką myśl do posłuszeństwa Chrystusowi. 2 Koryntian 10:5)

Dzieło zbawienia i doskonalenia należy do Pana, ale On nie działa sam, lecz razem z uczynkami naszej wiary, spełnianymi w posłuszeństwie Jego przykazaniom. (Widzisz, że *wiara współdziałała z jego uczynkami.* Jakuba 2:22)

Pan Jezus mówi nam, że kto słucha Jego słów i ich przestrzega, ten zbudował dom na skale. A kto słucha, a ich nie wypełnia, zbudował dom na piasku. (Dlaczego więc mówicie do mnie: Panie, Panie, a nie robicie tego, co mówię? Łukasza 6:46)

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto *słucha mego słowa* i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie stanie przed sądem, ale przeszedł ze śmierci do życia" (Jana 5:24); „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: *Jeśli ktoś zachowa* moje słowo, nie zazna śmierci na wieki" (Jana 8:51).

W przypadku Noego częścią Boga było zawiadomienie go o tym, co zamierza uczynić z ludzkością, a następnie szczegółowe wskazówki, jak i co ma zrobić, aby ocalić siebie i swoją rodzinę. (A zbudujesz ją w ten sposób: Długość arki będzie na trzysta łokci… Rodzaju 6:15)

Częścią Noego nie było jedynie uwierzyć Bogu co do tego, co nadejdzie. Bóg nie żądał od niego tylko biernej wiary w umyśle, lecz wprawił jego wiarę w działanie. (I Noe tak uczynił. Zrobił wszystko tak, jak mu Bóg rozkazał. Rodzaju 6:22) Ta wiara Noego wykonała wszystko, co mu zostało nakazane.

Tak samo jest z nami. Pan Jezus zawiadamia nas o nadchodzącym gniewie, który wyleje się na cały świat. A potem, dla naszego ocalenia, daje nam dokładne wskazówki, za którymi musimy wiernie iść.

Musimy pracować nad swoim zbawieniem ze świętą bojaźnią, jak Noe przy arce, w przeciwnym razie wiara, którą mamy, na nic się nam nie przyda. (Czy chcesz się przekonać, marny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? Jakuba 2:20)

Uczynki naszej wiary, wypływające z przestrzegania przykazań Pana, mają kształtować nasz charakter, aby u kresu naszego biegu na ziemi był podobny do charakteru Pana Jezusa. (Widzisz, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki wiara stała się doskonała. Jakuba 2:22; Dlatego też, dokładając wszelkich starań, dodajcie do waszej wiary cnotę, do cnoty poznanie. 2 Piotra 1:5)

Wiara współdziała z naszymi uczynkami i przez to, co czynimy w posłuszeństwie Jemu, będzie kształtować w nas obraz Chrystusa. Uczynki wiary nie są spełniane po to, by się wykupić, by przebłagać Boga ani by zdobyć nagrodę, lecz są uczynkami posłuszeństwa wszystkiemu, co On mówi, abyśmy stali się do Niego podobni.

Uczynki wiary pracują nad naszym charakterem, który trzeba budować krok po kroku. Tak jak zegarek składa się według dokładnej instrukcji, w której nie może zabraknąć ani jednego kółka, tak trzeba budować w nas obraz Chrystusa.

Bóg pracuje nad każdym szczegółem, a to może się dokonać tylko wtedy, gdy jesteśmy Jego sługami, przez uczynki posłuszeństwa wszystkim Jego wskazówkom i przykazaniom.

„Lecz teraz, uwolnieni od grzechu, gdy staliście się sługami Boga, macie swój pożytek ku uświęceniu, a na końcu życie wieczne” (Rzymian 6:22); „zniewalamy wszelką myśl do posłuszeństwa Chrystusowi” (2 Koryntian 10:5).

Przez tę działającą wiarę poddajemy swoją wolę Temu, który jest „*naszym Panem*”, i pod przewodnictwem Ducha Świętego, czyniąc to, co On nam mówi, powoli przyswajamy sobie charakter Pana Jezusa i przyoblekamy się w nową szatę. (…dano jej, aby była przyobleczona w czysty i lśniący bisior… Bisior bowiem oznacza sprawiedliwe czyny świętych. Objawienie 19:8)

Krzyż nie przyniesie nam pożytku, jeśli na nowej drodze wiara nie będzie współdziałać z naszymi uczynkami. (Jaki z tego pożytek, moi bracia, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma

uczynków? *Czy wiara może go zbawić?* Jakuba 2:14)

Tak było też w dawnych czasach, gdy Żydzi doświadczyli mocnej ręki Boga, wyzwalającej ich z niewoli egipskiej. Ale to nie zaprowadziło ich do Kanaanu.

Słowo Boże mówi nam, że nic im to nie pomogło, ponieważ na drodze do Kanaanu On nie znalazł wiary u tych, którzy doświadczyli Jego łaski. (I nam bowiem głoszono ewangelię jak i tamtym. Lecz tamtym nie pomogło słowo, które słyszeli, gdyż nie było powiązane z wiarą tych, którzy je słyszeli. Hebrajczyków 4:2; …nie mogli wejść z powodu niewiary. Hebrajczyków 3:19)

Bez niezachwianego zaufania do Niego, w każdych okolicznościach, aż do końca naszej drogi, nie będziemy mogli Mu się podobać. (…ci, którzy, gdy usłyszą, z radością przyjmują słowo. Nie mają jednak korzenia, *wierzą do czasu*, a w chwili pokusy odstępują. Łukasza 8:13)

„Przypominam wam, bracia, ewangelię… którą przyjęliście i w której trwacie. Przez nią też jesteście zbawieni, jeśli zachowujecie ją tak, jak wam głosiłem, *chyba że na próżno uwierzyliście*" (1 Koryntian 15:1–2).

Uwaga! Jeśli chwalimy Boga ustami za to, co uczynił dla nas na krzyżu, sądząc, że to wystarczy, a nie przyjmujemy, że musimy zaprzeć się samych siebie i poddać się przykazaniom Chrystusa, nasza wiara jest martwa.

Okazujemy niewiarę, jeśli nie wierzymy, że przestrzeganie Jego przykazań jest obowiązkiem, który spoczywa na nas w tym nowym przymierzu. (Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było niewzruszone, a wszelkie wykroczenie i nieposłuszeństwo otrzymało sprawiedliwą odpłatę; jakże my ujdziemy, *jeśli zaniedbamy* tak wielkie zbawienie… Hebrajczyków 2:2–3; …dokładając wszelkich starań, dodajcie do waszej wiary cnotę, do cnoty… 2 Piotra 1:5; Wydajcie więc owoce godne pokuty. Mateusza 3:8)

Źródło: *Droga wiary – uczynki wiary* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/droga-wiary-uczynki-wiary